

Матеріали к семінару «ОСОБЕННОСТИ НАЛОГООБЛОЖЕНИЯ ОПЕРАЦИЙ С НЕРЕЗИДЕНТАМИ И ОТРАЖЕНИЯ ТАКИХ ОПЕРАЦИЙ В БУХГАЛТЕРСКОМ УЧЕТЕ. ТРАНСФЕРТНОЕ ЦЕНООБРАЗОВАНИЕ – ПРАВИЛА РАБОТЫ И ОСОБЕННОСТИ РЕГУЛИРОВАНИЯ»

1. Валютное регулирование и ограничения по работе с валютой

НБУ подовжив антикризові заходи ще на 3 місяця, але є послаблення

03.06.15 р. закінчилася дія постанови Правління НБУ від 03.03.15 р. № 160, що встановлює антикризові заходи щодо стабілізації грошово-кредитного й валютного ринків.

Постанова Правління НБУ від 03.06.15 р. № 354 подовжила дію антикризових заходів із 04.06.15 р. ще на 3 місяця (до 03.09.15 р.).

Цей документ містить також низку положень з лібералізації обмежень на валютно-кредитному ринку, які полягають у такому.

1. НБУ підвищив граничну суму залишку валютних коштів на рахунках клієнтів-резидентів (окрім фізосіб), понад яку уповноважені банки не мають права купувати іновалюту за їх дорученнями. Тепер цей ліміт становить 25000 доларів США (було 10000 доларів США).

2. Підвищили ліміт видачі готівкових гривень через каси банків і банкомати — з 150000 до 300000 грн на добу на одного клієнта. Дане обмеження, як і раніше, не стосується видачі готівки на виплату зарплати, витрат на відрядження, пенсій, стипендій, інших соціальних і привієнних до них виплат (опріч матдопомоги). Також не діє воно й при виплаті гарантованих сум відшкодування вкладникам за рахунок коштів Фонду гарантування внесків фізосіб.

Строк розрахунків за експортно-імпортними операціями, як і досі, не повинен перевищувати 90 календарних днів.

Поки залишається незмінною вимога щодо продажу на міжбанківському валютному ринку 75% надходжень в іновалюті з-за кордону на користь:

- юросіб;
- підприємців;
- іноземних представництв (окрім офіційних представництв);
- на рахунки, відкриті в уповноважених банках для провадження спільної діяльності без утворення юрособи;
- надходжень в іновалюті на рахунки резидентів, відкриті за межами України на підставі індивідуальних ліцензій НБУ.

Крім того, постанова Правління НБУ від 03.06.15 р. № 355 підвищила з 25000 до 50000 євро граничну суму вартості за договором з нерезидентом виконаних робіт (наданих послуг), прав інтелектуальної власності, коли потрібно документальне підтвердження відповідності контрактних цін кон'юнктурі ринку (акт цінової експертизи Державного інформаційно-аналітичного центру моніторингу зовнішніх товарних ринків).

Постанови Правління НБУ «Про внесення зміни до постанови Правління Національного банку України від 30 грудня 2003 року № 597» від 03.06.15 р. № 355, «Про врегулювання ситуації на грошово-кредитному й валютному ринках України» від 03.06.15 р. № 354.

ПОСТАНОВА Правління НБУ

03.06.2015 № 354

Про врегулювання ситуації на грошово-кредитному та валютному ринках України

Відповідно до статті 99 Конституції України, статті 387 Господарського кодексу України, статей 6, 7, 15, 25, 33, 44, 45, 55, 56 та розділів IV, V, VIII Закону України "Про Національний банк України", статей 66, 67 та глави 11 Закону України "Про банки і банківську діяльність", статей 1 та 2 Закону України

"Про порядок здійснення розрахунків в іноземній валюті", Закону України "Про благодійну діяльність та благодійні організації", розділів II та III Декрету Кабінету Міністрів України від 19 лютого 1993 року № 15-93 "Про систему валютного регулювання і валютного контролю" та з метою врегулювання ситуації на грошово-кредитному ринку України, зокрема його валютному сегменті, Правління Національного банку України ПОСТАНОВЛЯЄ:

1. Установити, що розрахунки за операціями з експорту та імпорту товарів, передбачені в статтях 1 та 2 Закону України "Про порядок здійснення розрахунків в іноземній валюті", здійснюються **у строк, що не перевищує 90 календарних днів**.

2. Установити вимогу щодо обов'язкового продажу на міжбанківському валютному ринку України надходжень в іноземній валюті із-за кордону на користь юридичних осіб, які не є уповноваженими банками, фізичних осіб - підприємців, іноземних представництв (крім офіційних представництв), на рахунки, відкриті в уповноважених банках для ведення спільної діяльності без створення юридичної особи, а також надходжень в іноземній валюті на рахунки резидентів, відкриті за межами України на підставі індивідуальних ліцензій Національного банку України.

Надходження в іноземній валюті, зазначені в абзаці першому цього пункту, **підлягають обов'язковому продажу на міжбанківському валютному ринку України у розмірі 75 %**. Решта надходжень в іноземній валюті залишається в розпорядженні резидентів та нерезидентів і використовується ними відповідно до правил валютного регулювання.

Не підлягають обов'язковому продажу на міжбанківському валютному ринку України надходження в іноземній валюті:

- на користь держави або під державні гарантії;
- за кредитами, позиками, що залучаються відповідно до міжнародних договорів України, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України, або від міжнародних фінансових організацій, членом яких є Україна, або від міжнародних фінансових організацій, за договорами з якими Україна зобов'язалася забезпечувати правовий режим, який надається іншим міжнародним фінансовим організаціям;
- за проектами (програмами) міжнародної технічної допомоги, що пройшли державну реєстрацію;
- на кореспондентські рахунки банків-нерезидентів в іноземній валюті, відкриті в уповноважених банках;
- за операціями з розміщення депозитів банками-нерезидентами на рахунках в уповноважених банках;
- на користь резидентів-посередників за договорами комісії, доручення, консигнації або за агентськими угодами, що підлягають подальшому перерахуванню власникам коштів. Уповноважені банки, які обслуговують власників цих коштів, здійснюють обов'язковий продаж надходжень в іноземній валюті відповідно до вимог цього пункту;
- за операціями з обміну іноземної валюти на рахунках резидентів, відкритих за межами України на підставі індивідуальних ліцензій Національного банку України;
- що надійшли як благодійна допомога на користь її набувачів;
- що надійшли як помилковий переказ.

Вимога щодо обов'язкового продажу поширюється на надходження в іноземній валюті 1-ї групи Класифікатора іноземних валют та банківських металів, затвердженого постановою Правління Національного банку України від 4 лютого 1998 року № 34 (у редакції постанови Правління Національного банку України від 2 жовтня 2002 року № 378, зареєстрованої в Міністерстві юстиції України 24 жовтня 2002 року за № 841/7129) (зі змінами) (далі - Класифікатор), і в російських рублях.

Уповноважений банк зобов'язаний попередньо зараховувати надходження в іноземній валюті, на які згідно з абзацом першим цього пункту поширюється вимога щодо обов'язкового продажу, на окремий аналітичний рахунок балансового рахунку 2603 "Розподільчі рахунки суб'єктів господарювання" (далі - розподільчий рахунок).

Уповноважений банк зобов'язаний здійснити обов'язковий продаж надходжень в іноземній валюті відповідно до вимог цього пункту:

- без доручення клієнта;
- виключно наступного робочого дня після дня зарахування таких надходжень на розподільчий рахунок.

3. Національний банк України здійснює моніторинг роботи уповноваженого банку з метою перевірки добросовісного характеру платежів за операціями клієнтів. З цією метою Національний банк України має право вимагати від банків призупинення проведення операцій, що мають підвищений ризик їх використання з протиправною метою, та отримувати документи, що підтверджують добросовісний характер здійснення таких операцій.

4. У зв'язку із запровадженням вимоги щодо обов'язкового продажу на міжбанківському валютному ринку України надходжень в іноземній валюті із-за кордону уповноважені банки не можуть знімати з контролю експортні операції клієнтів на підставі документів про припинення зобов'язань зарахуванням зустрічних однорідних вимог.

Надходження в іноземній валюті за експортними операціями клієнтів банку мають бути продані в порядку, установленому в пункті 2 цієї постанови.

5. Після закінчення функціонування Системи підтвердження угод на міжбанківському валютному ринку України Національного банку України банк протягом наступних двох годин поточного дня подає розгорнуту заявку щодо загального обсягу обов'язкового продажу іноземної валюти, запланованого на наступний робочий день.

Розгорнута заявка включає інформацію про загальний обсяг надходжень та загальний обсяг обов'язкового продажу за кодами іноземної валюти, інформацію про вид надходження і розширену інформацію для операцій, сума яких становить більше 50000 доларів США в еквіваленті за офіційним курсом гривні до іноземних валют, установленим Національним банком України поточного робочого дня. У розширеній інформації банк в окремому записі зазначає ідентифікаційний код юридичної особи / реєстраційний номер облікової картки платника податків або серію та номер паспорта, що внесені до Єдиного державного реєстру юридичних осіб та фізичних осіб - підприємців, скорочене найменування юридичної особи або прізвище, ім'я та по батькові фізичної особи - підприємця, код валюти, обсяг обов'язкового продажу.

6. Запровадити такі заходи щодо діяльності банків та фінансових установ:

1) дозволити резидентам здійснювати погашення кредитів, позик (у тому числі фінансової допомоги) в іноземній валюті за договорами з нерезидентами, у тому числі в разі укладання додаткових угод до кредитних договорів / договорів позики, **не раніше строку, передбаченого договорами**. Зазначена вимога поширюється на випадки дострокового виконання резидентом-позичальником зобов'язань як за основною сумою кредиту/позики, так і за іншими платежами, установленими кредитним договором / договором позики.

НБУ не здійснює реєстрації змін до договорів про залучення резидентами-позичальниками кредитів, позик в іноземній валюті від нерезидентів, які стосуються скорочення строків виконання резидентами-позичальниками зобов'язань за такими договорами або їх дострокового виконання.

Вимоги цього підпункту не поширюються на випадки дострокового погашення кредитів, позик:

- залучених уповноваженим банком за умови спрямування достроково повернутих коштів на збільшення капіталу цього уповноваженого банку-позичальника;

- за рахунок коштів, що залучаються резидентом-позичальником за іншим кредитним договором (договором позики) з нерезидентом, якщо цей договір передбачає більш пізній строк виконання зобов'язань позичальника (повністю або частково) порівняно з умовами попереднього кредитного договору (договору позики);

2) уповноважені банки здійснюють операції з купівлі-продажу іноземної валюти за гривні на міжбанківському валютному ринку України відповідно до нормативно-правового акта Національного банку України, що регулює порядок та умови торгівлі іноземною валютою.

На кінець робочого дня сальдо перевищення загального обсягу купівлі безготівкових іноземних валют та банківських металів за гривні над обсягом їх продажу за власними операціями уповноваженого банку не може бути більше ніж:

- за операціями на умовах "тод" - 0,1 відсотка від розміру регулятивного капіталу банку (в еквіваленті);

- за операціями на умовах "том", "спот", "форвард" - 0,1 відсотка від розміру регулятивного капіталу банку (в еквіваленті);

- за операціями на умовах "тод", "том", "спот", "форвард" - 0,1 відсотка від розміру регулятивного капіталу банку (в еквіваленті).

Зазначена вимога не поширюється на валютні операції на умовах "своп", а також на операції з купівлі іноземної валюти, що надходить від іноземних інвесторів для збільшення статутних капіталів банків.

Уповноваженим банкам забороняється здійснювати на фондових біржах власні операції з похідними фінансовими інструментами (деривативами), базовим активом яких є іноземна валюта або її курс;

3) дозволити здійснювати операції з продажу готівкової іноземної валюти або банківських металів одній особі в один операційний (робочий) день у сумі, **що не перевищує в еквіваленті 3000 гривень у межах однієї банківської установи**.

Обмеження щодо суми операції з продажу готівкової іноземної валюти не поширюються на випадок проведення такої операції банком з фізичною особою - резидентом у разі одночасного дотримання таких

умов:

- фізична особа купує готівкову іноземну валюту та використовує її виключно на цілі виконання власних зобов'язань в іноземній валюті за кредитним договором, укладеним з уповноваженим банком-кредитором;

- банк здійснює продаж готівкової іноземної валюти в сумі, що не перевищує обсяг зобов'язань в іноземній валюті фізичної особи - позичальника за кредитним договором. Банк зобов'язаний забезпечити контроль за неухильним дотриманням фізичною особою - позичальником вимоги щодо цільового використання купленої готівкової іноземної валюти;

4) за дорученням фізичних осіб за межі України здійснюються перекази іноземної валюти за поточними валютними неторговельними операціями:

- без підтвердних документів з поточного рахунку в іноземній валюті або без його відкриття - на суму, що в еквіваленті не перевищує 15000 гривень в один операційний (робочий) день. Фізичні особи - нерезиденти здійснюють такі перекази на підставі документів, що підтверджують джерела походження коштів;

- з поточного рахунку в іноземній валюті - на суму, що в еквіваленті перевищує 15000 гривень, але не більше ніж 150000 гривень на місяць. Фізичні особи - резиденти здійснюють такі перекази виключно на підставі підтвердних документів.

Зазначені в абзаці третьому цього підпункту вимоги щодо обмеження суми переказу не поширюються на:

- оплату витрат на лікування в медичних закладах іншої держави, а також на оплату витрат на транспортування хворих;

- оплату витрат, пов'язаних зі смертю громадян за кордоном (транспортні витрати та витрати на поховання);

- перекази, що здійснюються на підставі вироків, рішень, ухвал і постанов судових, слідчих та інших правоохоронних органів;

- оплату витрат на навчання виключно для оплати навчального процесу;

- перекази коштів, отриманих як оплата праці нерезидентами в Україні, пенсії, аліменти;

- оплату витрат іноземним судовим, слідчим, нотаріальним та іншим повноважним органам (у тому числі сплата податків, зборів, інших обов'язкових платежів);

- перекази, що здійснюються громадянами в разі виїзду за кордон на постійне місце проживання;

5) банки зобов'язані обмежити видачу готівкових коштів у національній валюті через каси та банкомати в межах до 300000 гривень на добу на одного клієнта. Вимоги цього підпункту не поширюються на видачу готівкових коштів:

- на виплату заробітної плати, витрат на відрядження (у межах норм, установлених законодавством), пенсій, стипендій, інших соціальних та привілейованих до них виплат (крім матеріальної допомоги);

- на виплати гарантованих сум відшкодування вкладникам за рахунок коштів Фонду гарантування вкладів фізичних осіб;

6) призупинити випуск банками ощадних (депозитних) сертифікатів на пред'явника. Дозволити банкам випускати іменні ощадні (депозитні) сертифікати, номіновані як у національній, так і в іноземній валютах, зі строком їх обігу не менше шести місяців.

Погашення раніше випущених ощадних (депозитних) сертифікатів на пред'явника здійснюється виключно шляхом перерахування коштів на рахунок власника сертифіката або його пред'явника.

Погашення іменних ощадних (депозитних) сертифікатів, номінованих як у національній, так і в іноземній валютах, зі строком їх обігу не менше шести місяців здійснюється банками без обмеження сум тільки після настання терміну, зазначеного в цьому сертифікаті;

7) уповноважені банки мають право достроково повертати вклади, залучені в іноземній валюті за всіма типами договорів, крім вкладів, залучених з видачею іменних ощадних (депозитних) сертифікатів зі строком їх обігу не менше шести місяців, у національній валюті за курсом купівлі іноземної валюти уповноваженого банку на день проведення операції;

8) банкам забороняється надавати клієнтам кредити в національній валюті (у тому числі за відкритими кредитними лініями та шляхом пролонгації раніше наданих кредитів), якщо в забезпечення виконання зобов'язань за ними надаються майнові права на кошти в іноземній валюті, що розміщені на рахунках у банках;

9) установити для уповноважених банків ліміт загальної довгої відкритої валютної позиції банку (ЛП3-1) не більше 1%;

10) уповноважені банки зобов'язані обмежити видачу (отримання) готівкових коштів в іноземній валюті або банківських металів з поточних і депозитних рахунків клієнтів через каси та банкомати в межах до 15000 гривень на добу на одного клієнта в еквіваленті за офіційним курсом Національного

банку України.

Зазначена вимога поширюється на видачу (отримання) готівкових коштів як у межах України, так і за її межами незалежно від кількості рахунків клієнта в одному банку.

Вимоги цього підпункту не поширюються на:

- дипломатичні представництва, консульські установи іноземних держав в Україні, міжнародні фінансові організації, представництва міжнародних фінансових організацій та їх працівників, якщо вони не є громадянами України або не проживають у ній постійно та акредитовані Міністерством закордонних справ України;

- операції із забезпечення витрат на відрядження працівників за кордон резидентами - юридичними особами і фізичними особами - підприємцями та іноземними представництвами;

11) уповноважені банки зобов'язані включити суму балансової вартості придбаних облігацій внутрішніх державних позик з індексованою вартістю, зменшену на розмір нарахованого купонного доходу, до розрахунку загальної (довгої/короткої) відкритої валютної позиції;

12) уповноважені банки повинні забезпечити проведення виваженої політики під час здійснення операцій з торгівлі іноземною валютою і з цією метою вони мають здійснювати:

- щоденний моніторинг операцій клієнтів із купівлі іноземної валюти на міжбанківському валютному ринку України в цілому по системі банку;

- заходи щодо аналізу операцій клієнтів із купівлі іноземної валюти на міжбанківському валютному ринку України стосовно їх відповідності суті діяльності клієнта та його фінансового стану, економічної доцільності та наявності очевидної законної мети;

- посилений валютний контроль за операціями клієнтів із купівлі іноземної валюти, що здійснюються на підставі договорів, які вперше подаються до банку.

Керівники банків мають узяти під особистий контроль здійснення банками операцій із торгівлі іноземною валютою на міжбанківському валютному ринку України;

13) зобов'язати уповноважені банки для здійснення купівлі іноземної валюти за дорученням клієнтів попередньо зараховувати кошти в гривнях на окремий аналітичний рахунок балансового рахунку 2900 "Кредиторська заборгованість за операціями з купівлі-продажу іноземної валюти, банківських та дорогоцінних металів для клієнтів банку" (далі - рахунок 2900). **Із цього рахунку кошти можуть бути перераховані для купівлі іноземної валюти не раніше четвертого операційного дня з дня зарахування гривень на цей рахунок.**

Уповноважений банк перераховує на рахунок 2900 такий обсяг коштів у гривнях, що достатній для здійснення операцій з купівлі зазначеного в заяві обсягу іноземної валюти, перерахованого за курсом гривні до іноземної валюти в день зарахування коштів у гривнях на рахунок 2900, але не нижче ніж офіційний курс гривні до іноземної валюти, установлений Національним банком України на цей день.

У разі зміни курсу іноземної валюти в день здійснення операції з купівлі іноземної валюти уповноваженим банкам дозволяється додатково зараховувати кошти в гривнях на рахунок 2900 у сумі, якої не вистачає для виконання заяви клієнта про купівлю іноземної валюти. Якщо клієнт не має можливості перерахувати додаткову суму гривень на купівлю іноземної валюти та згоден на придбання меншої суми іноземної валюти, то банк здійснює купівлю іноземної валюти на суму, меншу, ніж зазначена в заяві про купівлю іноземної валюти.

Уповноважений банк має забезпечити неухильне дотримання вимог цього підпункту. У зв'язку з цим банки мають відмовляти клієнтам у кредитуванні (авансуванні) в іноземній валюті, якщо такі кошти залучаються для оплати зобов'язань клієнта в іноземній валюті з метою уникнення виконання вимог цього підпункту.

Вимоги цього підпункту та підпункту 15 цього пункту не поширюються на випадки купівлі іноземної валюти фізичними особами для виконання власних зобов'язань в іноземній валюті за кредитними договорами, укладеними з уповноваженими банками;

14) уповноважений банк не має права купувати іноземну валюту за дорученням клієнта-резидента (крім фізичної особи), що має кошти в іноземних валютах, розміщених на поточних та депозитних рахунках у цьому та/або інших уповноважених банках. Такий клієнт-резидент виконує зобов'язання в іноземній валюті за рахунок наявних у нього коштів в іноземній валюті.

Контроль за дотриманням цієї вимоги здійснюється уповноваженим банком на дату подання клієнтом заяви на купівлю іноземної валюти (дату надання Національному банку України інформації про цю операцію у відповідному реєстрі).

Зазначена заборона на проведення операції з купівлі іноземної валюти не поширюється на випадок, коли загальна сума коштів в іноземних валютах, що розміщені на поточних і депозитних рахунках клієнта в уповноважених банках на дату подання клієнтом заяви на купівлю іноземної валюти, менша, ніж 25000 доларів США (в еквіваленті за офіційним курсом гривні до відповідних валют).

Для цілей застосування вимог цього підпункту загальна сума коштів в іноземних валютах, що розміщені на поточних і депозитних рахунках клієнта в уповноважених банках на дату подання клієнтом заяви про купівлю іноземної валюти, визначається виходячи із залишку коштів в іноземних валютах на рахунках клієнта на початок цього операційного дня (без урахування сум, що надійдуть на рахунки клієнта протягом дня) в еквіваленті за офіційним курсом гривні до відповідних валют та без урахування коштів в іноземних валютах:

- на вкладних (депозитних) рахунках клієнта, майнові права на які надані банку в заставу відповідно до договору застави, за умови забезпечення безперервного контролю і доступу банку-кредитора до цих коштів у разі невиконання клієнтом зобов'язань за кредитним договором. Зазначене виключення не поширюється на кошти, розміщені на вкладному (депозитному) рахунку в банку, майнові права за якими надані банку в заставу після 15 квітня 2015 року, крім випадків, коли таке надання пов'язано з необхідністю покриття боргу вкладом (депозитом) з урахуванням ризику перерахування однієї валюти в іншу на рівні, що встановився до 15 квітня 2015 року включно, та не спричинено заміною застави за цим зобов'язанням;

- що були розміщені на депозитних рахунках до дати набрання чинності цією постановою;

- які розміщені на рахунку(ах) у банку, віднесеному до категорії неплатоспроможних, щодо якого запроваджена процедура тимчасової адміністрації або щодо якого здійснюється ліквідація;

- на рахунках клієнта, що були куплені ним, але не використані в установленій законодавством строк;

- на рахунках клієнта, за якими були надані платіжні доручення, що не виконані банками у зв'язку з уключенням їх до відповідних реєстрів, що подані до Національного банку України в період до дати подання клієнтом заяви про купівлю іноземної валюти включно (крім операцій клієнта, за якими було отримано від Національного банку України повідомлення про невідтвердження можливості їх здійснення);

- на рахунках клієнта, на які накладено арешт;

- на рахунку клієнта-посередника, що отримані ним за договорами комісії, доручення, консигнації, агентськими угодами та підлягають подальшому перерахуванню власникам цих коштів;

- на рахунках клієнта, якими представлені страхові резерви [для операцій з купівлі іноземної валюти страховиками, Моторним (транспортним) страховим бюро України];

- що надійшли на рахунок клієнта як кредит/позику від Міністерства фінансів України, від міжнародних фінансових організацій, членом яких є Україна, або від міжнародних фінансових організацій, за договорами з якими Україна зобов'язалася забезпечувати правовий режим, який надається іншим міжнародним фінансовим організаціям (за умови наявності зобов'язань цільового використання коштів кредиту/позики);

- що надійшли на рахунок клієнта за проектами (програмами) міжнародної технічної допомоги, що пройшли державну реєстрацію, та мають використовуватися відповідно до обумовлених таким проектом (програмою) цілей.

Клієнт-резидент (крім фізичних осіб) з метою здійснення операції з купівлі іноземної валюти зобов'язаний надати уповноваженому банку інформацію про загальну суму коштів в іноземній валюті, що розміщені на поточних і депозитних рахунках клієнта в уповноважених банках (або їх відсутність) та інформацію щодо наявності в клієнта підстав для застосування виключень, передбачених цим підпунктом, на дату подання заяви [підтвердження має бути засвідчене підписом клієнта (для юридичних осіб - підписом керівника або уповноваженої ним особи) і відбитком його печатки (за наявності) або, якщо це передбачено договором банківського рахунку, - в електронному вигляді засобами програмно-технічного комплексу "клієнт-банк", "клієнт-Інтернет-банк" тощо].

Вимоги цього підпункту не поширюються на випадки купівлі іноземної валюти страховиком - членом ядерного страхового пулу за договорами страхування/перестраховування відповідальності за ядерну шкоду із нерезидентами-страховиками/перестраховиками (іноземними ядерними страховими пулами).

У зв'язку із запровадженням обмежень, передбачених цим підпунктом, уповноваженому банку дозволяється здійснювати за дорученням клієнта обмін іноземної валюти 1-ої групи Класифікатора на іноземну валюту 2-ї групи Класифікатора для виконання зобов'язань клієнта в цій валюті;

15) з метою недопущення недобросовісної практики проведення валютних операцій уповноважені банки формують реєстр із купівлі іноземної валюти та/або перерахування за межі України іноземної валюти за дорученням клієнтів та подають його до Національного банку України в день отримання від клієнта заяви про купівлю іноземної валюти/платіжного доручення.

Якщо сума заяви про купівлю іноземної валюти/платіжного доручення на перерахування за межі України іноземної валюти дорівнює або більше еквівалента 50000 доларів США на дату

заяви/платіжного доручення, то уповноважений банк подає разом із реєстром копії документів (у сканованому вигляді), які є підставою для здійснення цих операцій. Інформація за заявами про купівлю іноземної валюти, у яких сума менша, ніж зазначена, надається в реєстрах в узагальненому вигляді. Інформація за платіжними дорученнями в іноземній валюті на переказ коштів за межі України, у яких сума менша, ніж зазначена, до реєстрів не надається.

Пакет документів, що подаються до Національного банку України для підтвердження можливості як купівлі, так і перерахування іноземної валюти за межі України, має додатково містити:

- за операціями з імпорту товарів - довідку Державної фіскальної служби України про відсутність у клієнта заборгованості з податків, зборів, платежів (за формою, затвердженою наказом Міністерства доходів і зборів України від 10 жовтня 2013 року № 567, зареєстрованим у Міністерстві юстиції України 31 жовтня 2013 року за № 1842/24374), а також у передбачених постановою Правління Національного банку України від 30 грудня 2003 року № 597 "Про переказування коштів у національній та іноземній валюті на користь нерезидентів за деякими операціями", зареєстрованою в Міністерстві юстиції України 5 лютого 2004 року за № 159/8758 (зі змінами), випадках відповідний акт цінової експертизи (погодження);

- за операцією з купівлі та/або перерахування за кордон коштів в іноземній валюті, отриманих від продажу іноземним інвестором на фондовій біржі боргових цінних паперів (крім державних облігацій України), - довідку Національної комісії з цінних паперів та фондового ринку про відсутність підстав для включення емітента таких цінних паперів до переліку емітентів, що мають ознаки фіктивності, та ознак маніпулювання цінами під час здійснення відповідних операцій з такими цінними паперами;

- за операцією з купівлі та/або перерахування за кордон коштів в іноземній валюті, отриманих від продажу іноземним інвестором на фондовій біржі державних облігацій України, - документальне підтвердження, що свідчить про те, що купівля цих цінних паперів здійснювалася виключно за рахунок коштів, отриманих іноземним інвестором від продажу іноземної валюти за гривні, та/або коштів, отриманих іноземним інвестором за операціями з продажу державних облігацій України, виплати за ними доходу та їх погашення (копії відповідних договорів, довідок/виписок уповноважених банків, депозитарних установ тощо). Вимога цього абзацу не поширюється на випадки продажу іноземним інвестором державних облігацій України, що були придбані ним до 3 березня 2015 року включно.

Уповноваженим банкам забороняється проводити операцію клієнта в разі отримання від Національного банку України повідомлення про непідтвердження можливості її здійснення. Підтвержені операції можуть бути виконані не раніше четвертого операційного дня з дня подання уповноваженим банком інформації про ці операції в реєстрі.

З метою запобігання непродуктивному відпливу капіталу за кордон Національний банк України має право запитувати й отримувати від уповноваженого банку копії додаткових документів, необхідних для з'ясування обставин щодо конкретної операції, інформація про яку була подана у відповідному реєстрі. У цьому разі уповноважений банк не може здійснювати таку операцію до моменту отримання окремого підтвердження Національного банку України.

Не потребує включення до реєстру для подання до Національного банку України інформація про переказ коштів, що здійснюється виключно за рахунок іноземної валюти, купленої з дотриманням вимог цього підпункту.

Операція клієнта, інформація про яку була включена банком до реєстру, що був поданий до Національного банку України, та для здійснення якої планувалася купівля іноземної валюти, може бути виконана клієнтом за рахунок власних (некуплених) коштів в іноземній валюті (у межах погодженої суми купівлі) без повторного включення інформації про переказ цих коштів до реєстру (за умови, що за операцією клієнта не було отримано від Національного банку України повідомлення про непідтвердження можливості її здійснення).

Вимоги цього підпункту не поширюються на купівлю та/або перерахування іноземної валюти з метою здійснення авансових платежів (попередньої оплати) в іноземній валюті за імпорт товару. Порядок підтвердження можливості проведення таких операцій визначається постановою Правління Національного банку України від 23 лютого 2015 року № 124 "Про особливості здійснення деяких валютних операцій";

16) видача готівкових коштів у межах України за електронними платіжними засобами, що емітовані як резидентами, так і нерезидентами, здійснюється виключно в гривнях;

17) заборонити купівлю, перерахування іноземної валюти з метою проведення таких операцій:

- з повернення за кордон коштів, отриманих іноземними інвесторами за операціями з продажу цінних паперів українських емітентів (крім випадків продажу боргових цінних паперів на фондових біржах);

- з повернення за кордон коштів, отриманих іноземними інвесторами за операціями з продажу корпоративних прав юридичних осіб, що не оформлені акціями, зменшення статутних капіталів

юридичних осіб, виходу з господарських товариств іноземних інвесторів;

- з повернення за кордон іноземному інвестору дивідендів;

- на підставі індивідуальних ліцензій Національного банку України, крім випадків здійснення операцій на підставі індивідуальних ліцензій:

- на розміщення валютних цінностей на рахунках за межами України, виданих Національним банком України юридичним особам;

- на переказування іноземної валюти за межі України резидентом-гарантом (поручителем) у межах забезпечених гарантією (порукою) зобов'язань за кредитом, наданим міжнародною фінансовою організацією або за участю іноземного експортно-кредитного агентства;

- на переказування іноземної валюти за межі України суб'єктами господарювання-резидентами для сплати вступних або членських внесків в іноземній валюті, що сплачуються як разові або періодичні внески для забезпечення поточної діяльності юридичних осіб - нерезидентів;

18) заборонити уповноваженим банкам перераховувати з інвестиційного рахунку кошти в гривні з метою купівлі іноземним інвестором державних облігацій України. Зазначене обмеження не поширюється на операції з придбання іноземним інвестором державних облігацій України на фондових біржах, що здійснюються виключно за рахунок коштів, отриманих іноземним інвестором від продажу іноземної валюти за гривні, та/або коштів, отриманих іноземним інвестором за операціями з продажу державних облігацій України, виплати за ними доходу та їх погашення;

19) переказування благодійними організаціями благодійної допомоги та переказ коштів Міністерством охорони здоров'я України за межі України для оплати лікування фізичних осіб здійснюються на підставі документів, що підтверджують необхідність такого лікування в іноземному медичному закладі, та не потребують наявності акта цінової експертизи Державного підприємства "Державний інформаційно-аналітичний центр моніторингу зовнішніх товарних ринків" або погодження Національного банку України, а також індивідуальної ліцензії Національного банку України;

20) уповноваженим банкам забороняється здійснювати операції з продажу банківських металів за безготівкові гривні юридичним особам / фізичним особам - підприємцям загальною масою, що перевищує протягом одного календарного тижня в межах однієї банківської установи на одного клієнта 3,216 тройської унції золота (еквівалент цієї маси в інших банківських металах, перерахований за курсом, визначеним згідно з офіційними курсами банківських металів, установленними Національним банком України).

Вимоги цього підпункту не поширюються на міжбанківські операції та операції з продажу уповноваженими банками банківських металів для виконання клієнтами власних зобов'язань у банківських металах за кредитними договорами.

7. На час дії цієї постанови інші нормативно-правові акти Національного банку України діють у частині, що не суперечить вимогам цієї постанови.

9. Постанова набирає чинності з 4 червня 2015 року і діє до 3 вересня 2015 року включно.

Постанова Правління НБУ від 30.12.2003 N 597

Про переказування коштів у національній та іноземній валюті на користь нерезидентів за деякими операціями (Витяг)

Правління Національного банку України П О С Т А Н О В Л Я Є:

1. Підставою для переказування уповноваженими банками та іншими фінансовими установами (далі - банки) коштів у національній та іноземній валюті на користь (на рахунок) нерезидентів як за дорученням резидентів - суб'єктів підприємницької діяльності, так і на виконання власних зобов'язань щодо оплати робіт, послуг (у тому числі послуг з продажу товару в кредит, передавання майна в оренду, у лізинг, надання в користування прав інтелектуальної власності), прав інтелектуальної власності за договорами, які передбачають їх виконання, надання, передавання нерезидентами, вважаються такі документи:

договір з нерезидентом, оформлений відповідно до вимог чинного законодавства України, або інший документ, який згідно з чинним законодавством України має силу договору;

документи, які свідчать про фактично надані послуги, виконані роботи чи передані права інтелектуальної власності.

Підставою для переказування банками коштів у національній та іноземній валюті на користь (на рахунок) нерезидентів як за дорученням резидентів - суб'єктів підприємницької діяльності, так і на виконання власних зобов'язань за векселями, виданими для оформлення заборгованості резидента

перед нерезидентом щодо оплати послуг, робіт, прав інтелектуальної власності, вважаються такі документи:

договір з нерезидентом, оформлений відповідно до вимог чинного законодавства України (або інший документ, який згідно з чинним законодавством України має силу договору), умовами якого передбачено проведення розрахунків за надані послуги, виконані роботи чи передані права інтелектуальної власності з використанням векселів;

вексель, виданий згідно з умовами такого договору;

документи, які свідчать про фактично надані послуги, виконані роботи чи передані права інтелектуальної власності.

Підставою для проведення зазначених в абзацах першому та четвертому цього пункту операцій з оплати робіт, послуг, прав інтелектуальної власності та/або виконання зобов'язань за векселем, яким оформлена заборгованість резидента перед нерезидентом за такою оплатою, за дорученням інвестора (представництва іноземного інвестора на території України) за угодою про розподіл продукції є такі документи:

договір із нерезидентом (або інший документ, який згідно з правом, що підлягає застосуванню, має силу договору), умовами якого може бути передбачено проведення розрахунків за надані послуги, виконані роботи чи передані права інтелектуальної власності з використанням векселів;

вексель, якщо його видача передбачена умовами такого договору.

2. У разі здійснення імпорتنих операцій на умовах відстрочення поставки документи, зазначені в абзаці третьому пункту 1 цієї постанови, резидент зобов'язаний подати в установленій Законі України "Про порядок здійснення розрахунків в іноземній валюті" (185/94-ВР) термін розрахунків.

3. Для цілей цієї постанови послуги (роботи), придбані протягом календарного року резидентом - суб'єктом підприємницької діяльності за договорами, укладеними з однією і тією самою особою, за умови, що послуги (роботи), які придбаваються, належать до одного підкласу (одного класу, якщо клас не ділиться на підкласи, або однієї групи, якщо група не ділиться на класи, або одного розділу, якщо розділ не ділиться на групи) Класифікації послуг зовнішньоекономічної діяльності ДК 012-97, затвердженої наказом Державного комітету України по стандартизації, метрології та сертифікації від 02.06.97 N 324, вважаються придбаними за єдиним договором.

4. Підставою для проведення зазначених у пункті 1 цієї постанови операцій з оплати робіт, послуг, прав інтелектуальної власності та/або виконання зобов'язань за векселем, яким оформлена заборгованість резидента перед нерезидентом за такою оплатою, та/або зарахування заборгованості за такою оплатою в разі проведення заліку зустрічних однорідних вимог, **якщо загальна вартість послуг, робіт, прав інтелектуальної власності за договором перевищує 50 000 євро**, або еквівалент цієї суми в іншій валюті за офіційним курсом гривні до іноземних валют, є акт цінкової експертизи Державного інформаційно-аналітичного центру моніторингу зовнішніх товарних ринків, який засвідчує відповідність контрактних цін на роботи, послуги, права інтелектуальної власності, які є предметом договору, кон'юнктури ринку.

У разі невизначення зовнішньоекономічним договором, який передбачає виконання робіт, надання послуг нерезидентом, загальної вартості договору вимоги абзацу першого цього пункту застосовуються, якщо загальна сума переказів (на виконання зобов'язань перед нерезидентом щодо оплати робіт, послуг за цим договором та/або виконання зобов'язань за векселями, якими оформлена заборгованість резидента перед нерезидентом щодо такої оплати), здійснених, починаючи з дати набрання чинності цією постановою, разом із сумою переказу, доручення на виконання якого надане, перевищує 50 000 євро, або еквівалент цієї суми в іншій валюті за офіційним курсом гривні до іноземних валют.

Якщо зовнішньоекономічний договір, який передбачає виконання робіт, надання послуг було укладено до набрання чинності цією постановою, то вимоги абзацу першого цього пункту застосовуються, якщо загальна вартість робіт, послуг, що придбаваються у нерезидента згідно з цим договором, яка на дату набрання чинності цією постановою ще не сплачена та підлягає оплаті відповідно до умов договору, перевищує 50 000 євро, або еквівалент цієї суми в іншій валюті за офіційним курсом гривні до іноземних валют.

{Пункт 4 із змінами, внесеними згідно з Постановами Національного банку N 355 від 03.06.2015}

5. У разі письмової відмови Державного інформаційно-аналітичного центру моніторингу зовнішніх товарних ринків у проведенні цінкової експертизи, здійснення операцій, передбачених абзацом першим пункту 4 цієї постанови, дозволяється лише за наявності погодження Національного банку України.

6. Вимоги пунктів 3, 4 та 5 цієї постанови **не поширюються на:**

операції з оплати фінансових, туристичних, транспортних та комунікаційних послуг резидентами за наявності в них ліцензій (дозволів) уповноважених державних органів на провадження господарської діяльності в сфері тих послуг, які оплачуються;

операції з оплати транспортних послуг резидентами-експедиторами. Підставою для віднесення резидента до експедиторів є засвідчені в установленому порядку копії установчих документів, які передбачають надання цим резидентом експедиторських послуг, а також копія довідки з Єдиного державного реєстру підприємств та організацій України;

операції з оплати транспортних послуг, які здійснюються резидентами за дорученням і за рахунок коштів інших резидентів, якщо останні користуються наданими нерезидентами транспортними послугами та мають ліцензії (дозволи), зазначені в абзаці другому цього пункту, а також забезпечили резидентів, що безпосередньо оплачують транспортні послуги, коштами, потрібними для виконання доручення;

операції резидентів, які здійснюються за дорученням та за рахунок коштів нерезидентів, за умови, що нерезидент до проведення операції забезпечив резидента коштами, потрібними для виконання доручення;

операції резидентів, визначених у встановленому порядку для виконання відповідних міждержавних чи міжурядових угод, що проводяться згідно з цими угодами;

переказування банками на користь нерезидентів коштів на виконання власних зобов'язань банків - членів міжнародних платіжних систем за операціями, пов'язаними з організацією та забезпеченням розрахунків з використанням цих платіжних систем;

переказування банками на користь нерезидентів коштів на виконання банками власних зобов'язань за операціями, пов'язаними зі сплатою коштів міжнародним системам зв'язку, у тому числі інформаційним агенціям REUTERS, S.W.I.F.T. за користування їх послугами;

операції розпорядників бюджетних коштів, пов'язані з міжнародною діяльністю України та/або її органів, що здійснюються за рахунок коштів Державного бюджету України згідно з передбаченими в Державному бюджеті України на відповідний рік бюджетними призначеннями;

операції, на здійснення яких резидентом або нерезидентом отримана індивідуальна ліцензія Національного банку України;

платежі резидентів-позичальників на користь нерезидентів відповідно до умов виданих Національним банком України реєстраційних свідоцтв за договорами, які передбачають виконання резидентами боргових зобов'язань перед нерезидентами за залученими від останніх кредитами, позиками в іноземній валюті;

платежі резидентів-позичальників на користь Міжнародного банку реконструкції та розвитку та Європейського банку реконструкції та розвитку, які здійснюються в межах реалізації кредитних угод з цими банками;

платежі резидентів-позичальників на користь нерезидентів за залученими під гарантії Кабінету Міністрів України кредитами;

операції інвестора (представництва іноземного інвестора на території України) за угодою про розподіл продукції, які здійснюються для потреб такої угоди [у тому числі пов'язані з придбанням обладнання, матеріалів, устаткування та інших товарів, робіт і послуг, необхідних для провадження робіт чи здійснення іншої діяльності, передбаченої угодою про розподіл продукції, включаючи розпорядження частиною виробленої продукції, що належить інвестору (представництву іноземного інвестора на території України), іншому інвестору чи державі];

переказування благодійними організаціями благодійної допомоги та переказ коштів Міністерством охорони здоров'я України за межі України для оплати лікування фізичних осіб на підставі документів, що підтверджують необхідність такого лікування в іноземному медичному закладі.

7. Копії документів, що є підставою для проведення зазначених у пункті 1 цієї постанови операцій з оплати робіт, надання послуг, прав інтелектуальної власності та/або виконання зобов'язань за векселем, яким оформлена заборгованість резидента перед нерезидентом за такою оплатою, та/або зарахування заборгованості за такою оплатою в разі проведення заліку зустрічних однорідних вимог, залишаються в банку на зберіганні.

Документи (за винятком векселів), складені іноземною мовою, мають бути перекладені на українську мову (переклад засвідчується особою, яка має офіційний дозвіл на здійснення перекладів) і нотаріально засвідчені в Україні.

Не перекладаються на українську мову документи, що складені російською мовою, а також ті, текст яких викладено іноземною мовою з одночасним його викладенням українською (російською) мовою.

Не перекладаються на українську мову документи, що складені іноземною мовою, за умови, що вони відрізняються лише цифровою інформацією та/або даними щодо конкретних фізичних осіб

(прізвище, ім'я та по батькові особи, адреса за місцем її проживання) або юридичних осіб (назва, місцезнаходження) від зразка, який перекладено з іноземної мови з дотриманням вимог абзаців другого та третього цього пункту.

З 4 березня облікова ставка НБУ складає 30%

Нацбанк запровадив нові підходи до грошово-кредитної політики в Україні. Один із кроків — вже із 04.03.15 р. підвищено облікову ставку до 30% річних. Досі, нагадаємо, діяла облікова ставка 19,5%. **Постанова Правління НБУ "Про регулювання грошово-кредитного ринку" від 02.03.15 р. № 154**

Облікові ставки НБУ

Період	04.03.15	06.02.15	13.11.14	17.07.14	15.04.14	13.08.13	10.06.13
Облікова ставка НБУ	30,0 %	19,5 %	14,0 %	12,5 %	9,5 %	6,5 %	7 %

Чи уповноважена ДФСУ застосовувати фінсанкції за порушення валютного законодавства?

Головне фіскальне відомство у листі від 10.11.2014 р. № 9929/7/99-99-10-02-02-17 звертає увагу, що виходячи з правової позиції Верховного Суду України, викладеної у постанові від 07.02.2012 року у справі № 21-904a10, **єдиним повноважним органом на застосування міри відповідальності (фінансові санкції) до резидентів та нерезидентів, винних, зокрема, у здійсненні операцій із валютними цінностями без одержання генеральної/індивідуальної ліцензії, є Нацбанк.**

При цьому положення Указу Президента від 27.06.99 р. № 734/99, яким податківців уповноважено застосовувати до резидентів і нерезидентів України фінансові санкції за порушення валютного законодавства, **не підлягають застосуванню.** Отже, це суперечить обмеженням, установленим п. 4 перехідних положень Конституції України, та необґрунтовано створює протиріччя у правовому регулюванні відносин. Зазначене також відображене у рішеннях Вищого адміністративного суду України від 03.04.2013 р. № К/9991/53796/12, від 30.05.2013 р. № К-23650/10, від 24.09.2014 р. № К/9991/20411/11 тощо.

Враховуючи викладене, **до повноважень ДФС не віднесене застосування санкцій, передбачених п. 2 ст. 16 Декрету КМУ «Про систему валютного регулювання і валютного контролю» від 19.02.93 р. № 15-93.**

Пенсионный сбор при покупке валюты

Законом от 28.12.14 г. № 71-VIII установлено, что **пенсионный сбор при покупке инвалюты платят физические лица, осуществляющие операции по покупке инвалюты только в наличной форме** (кроме физических лиц, осуществляющих операции по покупке инвалюты для погашения кредитов). То есть, в случае приобретения инвалюты в безналичной форме пенсионный сбор не взимается.

Ставка пенсионного сбора при покупке наличной валюты с 01.01.15 г. составляет 2 %.

Закон от 28.12.14 г. № 71-VIII вступил в силу с 01.01.15 г.

Закон України «Про порядок здійснення розрахунків в іноземній валюті» № 185/94-ВР від 23.09.94 р. (Витяг)

Стаття 1. Виручка резидентів у іноземній валюті підлягає зарахуванню на їх валютні рахунки в уповноважених банках у строки виплати заборгованостей, зазначені в контрактах, але не пізніше 180 календарних днів з дати митного оформлення (виписки вивізної вантажної митної декларації) продукції, що експортується, а в разі експорту робіт (послуг), прав інтелектуальної власності - з моменту підписання акта або іншого документа, що засвідчує виконання робіт, надання послуг, експорт прав інтелектуальної власності. Перевищення зазначеного строку потребує висновку центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері економічного розвитку.

При поміщенні товарів у митний режим переробки за межами митної території строк повернення цих товарів або продуктів їх переробки на митну територію України у митному режимі імпорту визначається відповідно до Митного кодексу України.

Національний банк України має право запроваджувати на строк до шести місяців інші строки розрахунків, ніж ті, що визначені частиною першою цієї статті.

Стаття 2. Імпортні операції резидентів, які здійснюються на умовах відстрочення поставки, в разі, коли таке відстрочення перевищує 180 календарних днів з моменту здійснення авансового платежу або виставлення векселя на користь постачальника продукції (робіт, послуг), що імпортується, потребують висновку центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері економічного розвитку.

При застосуванні розрахунків щодо імпортних операцій резидентів у формі документарного акредитиву строк, передбачений частиною першою цієї статті, діє з моменту здійснення уповноваженим банком платежу на користь нерезидента.

Строк та умови завершення імпортної операції без увезення товару на територію України визначаються у порядку, встановленому Кабінетом Міністрів України за погодженням з НБУ.

Національний банк України має право запроваджувати на строк до шести місяців інші строки розрахунків, ніж ті, що визначені частиною першою цієї статті.

Стаття 3. Національний банк України має право встановлювати строк, протягом якого куплена резидентом на міжбанківському валютному ринку України іноземна валюта для забезпечення виконання зобов'язань перед нерезидентом має бути використана за призначенням, і порядок її продажу в разі недотримання резидентом цього строку.

Стаття 4. Порухнення резидентами строків, передбачених статтями 1 і 2 цього Закону або встановлених Національним банком України відповідно до статей 1 і 2 цього Закону, тягне за собою стягнення пені за кожний день прострочення у розмірі 0,3 % суми неодержаної виручки (вартості недопоставленого товару) в іноземній валюті, перерахованої у грошову одиницю України за валютним курсом НБУ України на день виникнення заборгованості. Загальний розмір нарахованої пені не може перевищувати суми неодержаної виручки (вартості недопоставленого товару).

У разі прийняття до розгляду судом, Міжнародним комерційним арбітражним судом чи Морською арбітражною комісією при Торгово-промисловій палаті України позовної заяви резидента про стягнення з нерезидента заборгованості, яка виникла внаслідок недотримання нерезидентом строків, передбачених експортно-імпортними контрактами, строки, передбачені статтями 1 і 2 цього Закону або встановлені НБУ відповідно до статей 1 і 2 цього Закону, зупиняються і пеня за їх порушення в цей період не сплачується.

У разі прийняття судом рішення про відмову в позові повністю або частково або припинення (закриття) провадження у справі чи залишення позову без розгляду строки, передбачені статтями 1 і 2 цього Закону або встановлені НБУ відповідно до статей 1 і 2 цього Закону, поновлюються і пеня за їх порушення сплачується за кожний день прострочення, включаючи період, на який ці строки було зупинено.

У разі прийняття судом рішення про задоволення позову пеня за порушення строків, передбачених статтями 1 і 2 цього Закону або встановлених Національним банком України відповідно до статей 1 і 2 цього Закону, не сплачується з дати прийняття позову до розгляду судом.

Органи доходів і зборів вправі за наслідками документальних перевірок безпосередньо стягувати з резидентів пеню, передбачену цією статтею.

Стаття 5. У разі порушення резидентами строків, установлених Національним банком України відповідно до статті 3 цього Закону, придбана валюта продається уповноваженими банками протягом 5 робочих днів на міжбанківському валютному ринку України. При цьому позитивна курсова різниця, що може виникнути за такою операцією, щоквартально направляється до Державного бюджету України, а негативна курсова різниця відноситься на результати господарської діяльності резидента.

Стаття 6. Строки, зазначені у статтях 1 і 2 цього Закону або встановлені НБУ відповідно до статей 1 і 2 цього Закону, можуть бути продовжені центральним органом виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері економічного розвитку, у разі виконання резидентами операцій за договорами виробничої кооперації, консигнації, комплексного будівництва, тендерної поставки, гарантійного обслуговування, поставки складних технічних виробів і товарів спеціального призначення.

Порядок віднесення операцій резидентів до зазначених у частині першій цієї статті та умови видачі висновків на перевищення строків, зазначених у статтях 1 і 2 цього Закону або встановлених НБУ відповідно до статей 1 і 2 цього Закону, встановлюються Кабінетом Міністрів України.

Центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері економічного розвитку, протягом п'яти робочих днів з дати видачі висновку, зазначеного у частині другій цієї статті, інформує Національний банк України та центральний орган виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну податкову і митну політику, про видачу такого висновку.

Розрахунки за експортно-імпортними операціями суб'єктів космічної діяльності, визначених відповідно до статті 1 Закону України "Про космічну діяльність", а також суб'єктів літакобудування, що підпадають під дію норм ст. 2 Закону України "Про розвиток літакобудівної промисловості", після

перерахування авансових платежів за виконання робіт з виготовлення (розробки) агрегатів, систем космічних ракетних комплексів (космічних ракет-носіїв), космічних апаратів, наземного сегмента космічних систем та їх агрегатів, систем і комплектуючих, а також з розробки, виробництва, переобладнання, ремонту, модифікації, технічного обслуговування авіаційної техніки та авіаційних двигунів здійснюються у строк до 500 календарних днів. Перевищення зазначеного строку потребує висновку центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері економічного розвитку.

Вимоги, передбачені статтями 1 і 2 цього Закону або встановлені НБУ відповідно до статей 1 і 2 цього Закону, не поширюються на розрахунки за експортно-імпортними операціями інвестора (представництва іноземного інвестора на території України) за угодою про розподіл продукції, які здійснюються для потреб такої угоди (у тому числі пов'язані з придбанням обладнання, матеріалів, устаткування та інших товарів, робіт і послуг, необхідних для провадження робіт чи здійснення іншої діяльності, передбаченої угодою про розподіл продукції, у тому числі розпорядження частиною виробленої продукції, належною інвестору (представництву іноземного інвестора на території України), іншому інвестору чи державі).

Якщо перевищення строків, зазначених у статтях 1 і 2 цього Закону, обумовлено виникненням форс-мажорних обставин, перебіг зазначених строків зупиняється на весь період дії форс-мажорних обставин та поновлюється з дня, наступного за днем закінчення дії таких обставин.

Підтвердженням форс-мажорних обставин є відповідна довідка Торгово-промислової палати України або іншої уповноваженої організації (органу) країни розташування сторони договору (контракту) або третьої країни відповідно до умов договору.

Ознаки удаваних угод при купівлі валюти

НБУ нагадав банкам, що вони зобов'язані аналізувати надані клієнтом документи, які є підставою для придбання іноземної валюти, на відсутність ознак удаваних угод (лист від 02.12.2014 р. № 48-404/71535).

На думку регулятора, такі ознаки, зокрема, мають угоди:

— щодо продажу нерезидентом цінних паперів українських емітентів (у тому числі низьколіквідних), а також ОВДП за цінами, значно вищими за їх номінальну вартість;

— щодо повернення іноземним інвесторам дивідендів (зокрема, за рішенням відповідного уповноваженого органу товариства про виплату дивідендів у строки, що перевищують установлені законодавством України);

— щодо придбання у нерезидента частки у статутному капіталі юридичної особи — резидента за цінами, які в десятки разів перевищують зареєстрований статутний капітал, тощо;

— щодо погашення заборгованості перед нерезидентами за правочинами, якими передбачена уступка права вимоги (заміна первісного кредитора у зобов'язанні) за кредитними договорами, укладеними між уповноваженими банками та резидентами-позичальниками;

— в яких предметом контракту є товари (продукція/роботи/послуги), вартість яких складно визначити або які не мають постійної ринкової вартості, наприклад, консалтингові, аудиторські, юридичні послуги, роялті, інші об'єкти інтелектуальної власності тощо;

— щодо виконання зобов'язань за імпортними операціями резидентів, за якими практично в останні дні законодавчо встановлених строків розрахунків здійснювалося повернення раніше придбаних на міжбанківському валютному ринку України коштів в іноземній валюті, які були перераховані нерезидентам-контрагентам як попередня оплата;

— щодо постачання товарів в Україну, в яких товаровиробник не є постачальником товарів та/або отримувачем коштів.

Висновок стосовно кожної операції має зберігатися у банку та у разі необхідності має бути наданий на запит Нацбанку разом із запитуваними документами і поясненнями.

2. Порядок определения курсовых разниц в бухгалтерском учете и с целью налогообложения

Положення (стандарт) бухгалтерського обліку 21 "Вплив змін валютних курсів" (Витяг)

Валютний курс - установлений Національним банком України курс грошової одиниці України до грошової одиниці іншої країни.

Господарська одиниця за межами України - дочірнє, асоційоване, спільне підприємство, філія, представництво або інший підрозділ підприємства, які перебувають або ведуть господарську діяльність за межами України.

Курсова різниця - різниця між оцінками однакової кількості одиниць іноземної валюти при різних валютних курсах.

Монетарні статті - статті балансу про грошові кошти, а також про такі активи й зобов'язання, які будуть отримані або сплачені у фіксованій (або визначеній) сумі грошей або їх еквівалентів.

Немонетарні статті - статті інші, ніж монетарні статті балансу.

Операції в іноземній валюті

5. Операції в іноземній валюті під час первісного визнання відображаються у валюті звітності шляхом перерахунку суми в іноземній валюті **із застосуванням валютного курсу на початок дня, дати здійснення операції** (дати визнання активів, зобов'язань, власного капіталу, доходів і витрат). Підприємство може операції з безготівкових розрахунків в іноземній валюті відображати у валюті звітності у сумі, визначеній у документах банку, з урахуванням особливостей застосування банком валютного курсу на дату здійснення операції, у разі якщо це не суперечить вимогам податкового і митного законодавства в частині застосування валютного курсу.

6. Сума авансу (попередньої оплати) в іноземній валюті, надана іншим особам у рахунок платежів для придбання немонетарних активів (запасів, основних засобів, нематеріальних активів тощо) і отримання робіт і послуг, при включенні до вартості цих активів (робіт, послуг) перераховується у валюту звітності із застосуванням валютного курсу **на початок дня дати сплати авансу**. У разі здійснення авансових платежів в іноземній валюті постачальникові частинами та одержання частинами від постачальника немонетарних активів (робіт, послуг) вартість одержаних активів (робіт, послуг) визнається за сумою авансових платежів із застосуванням валютних курсів, виходячи з послідовності здійснення авансових платежів.

Сума авансу (попередньої оплати) в іноземній валюті, одержана від інших осіб у рахунок платежів для поставлення готової продукції, інших активів, виконання робіт і послуг, при включенні до складу доходу звітного періоду перераховується у валюту звітності із застосуванням валютного курсу **на початок дня дати одержання авансу**. У разі одержання від покупця авансових платежів в іноземній валюті частинами та відвантаження частинами покупцеві немонетарних активів (робіт, послуг) дохід від реалізації активів (робіт, послуг) визнається за сумою авансових платежів із застосуванням валютних курсів, виходячи з послідовності одержання авансових платежів.

Балансова вартість зазначених статей балансу надалі визначається (оцінюється) згідно з відповідними положеннями (стандартами) бухгалтерського обліку.

7. На кожен дату балансу:

- а) монетарні статті в іноземній валюті відображаються з використанням валютного курсу на кінець дня дати балансу;
- б) немонетарні статті, які відображені за історичною собівартістю і зарахування яких до балансу пов'язано з операцією в іноземній валюті, відображаються за валютним курсом **на початок дня дати здійснення операції**;
- в) немонетарні статті за справедливою вартістю в іноземній валюті відображаються за валютним курсом **на початок дня дати визначення цієї справедливої вартості**.

8. Визначення курсових різниць за монетарними статтями в іноземній валюті проводиться на дату балансу, а також на дату здійснення господарської операції **в її межах або за всією статтею (відповідно до облікової політики)**. Для визначення курсових різниць на дату балансу застосовується валютний курс **на кінець дня дати балансу**. При визначенні курсових різниць на дату здійснення господарської операції застосовується валютний курс **на початок дня дати здійснення операції**. Підприємство може здійснити перерахунок залишків на кінець дня за монетарними статтями в іноземній валюті, за якими протягом дня здійснювались господарські операції **із застосуванням валютного курсу, встановленого на кінець цього дня**.

Курсові різниці від перерахунку грошових коштів в іноземній валюті та інших монетарних статей про операційну діяльність відображаються у складі інших операційних доходів (витрат).

Курсові різниці від перерахунку монетарних статей про інвестиційну і фінансову діяльність відображаються у складі інших доходів (витрат), за винятком курсових різниць, які відображаються згідно з пунктом 9 Положення (стандарту) 21.

Курсові різниці, які виникають внаслідок перерахунку зобов'язань засновників при формуванні статутного капіталу, відображаються у складі додаткового капіталу.

9. Курсові різниці, які виникають щодо дебіторської заборгованості або зобов'язань за

розрахунками із господарською одиницею за межами України, погашення яких не плануються і не є ймовірними в найближчій перспективі, **відображаються у складі іншого додаткового капіталу та відображаються в іншому сукупному доході.**

10. Показники статей фінансової звітності господарської одиниці за межами України включаються у валюті звітності до фінансової звітності підприємства в такому порядку:

10.1. Монетарні і немонетарні статті (крім статей власного капіталу) господарської одиниці за межами України підлягають перерахунку за валютним курсом на кінець дня дати балансу.

10.2. Статті доходів, витрат та руху грошових коштів підлягають перерахунку за валютним курсом на кінець дня дати здійснення операцій, за винятком випадків, коли фінансова звітність господарської одиниці складена у валюті країни з гіперінфляційною економікою.

Для перерахунку доходів, витрат і руху грошових коштів за кожний місяць може застосовуватися середньозважений валютний курс за відповідний місяць.

Середньозважений валютний курс є результатом ділення суми добутків величин курсів Національного банку України та кількості днів їх дії у звітному місяці на кількість календарних днів у цьому місяці.

10.3. Показники статей власного капіталу (крім нерозподіленого прибутку або непокритого збитку) відображаються за валютним курсом на кінець дня дати визнання показника відповідної статті.

10.4. Нерозподілений прибуток (непокритий збиток) на кінець дня дати балансу визначається виходячи з нерозподіленого прибутку (непокритого збитку) на початок року, чистого прибутку (збитку) за даними перерахованого звіту про фінансові результати за звітний період та суми розподіленого у звітному періоді прибутку (списаного збитку), перерахованої за валютним курсом на кінець дня дати розподілу прибутку (списання збитку).

Зазначений порядок застосовується лише до перерахунку фінансової звітності тих господарських одиниць за межами України, які відповідають усім наведеним нижче ознакам класифікації, кількісні характеристики яких визначаються власником (власниками) або уповноваженим органом (посадовою особою) підприємства відповідно до законодавства та установчих документів:

- 1) операції з підприємством становлять незначну частку в обсязі діяльності господарської одиниці;
- 2) основним джерелом фінансування діяльності господарської одиниці є доходи від власних операцій або місцеві позики;
- 3) витрати на заробітну плату, матеріали та інші елементи операційних витрат господарської одиниці сплачуються або відшкодовуються переважно в іноземній валюті;
- 4) оплата реалізованої господарською одиницею продукції (робіт, послуг) здійснюється переважно в іноземній валюті;
- 5) рух грошових коштів підприємства відокремлено від поточної діяльності господарської одиниці за межами України і не зазнає прямого впливу її господарської діяльності.

(із змінами, внесеними згідно з Наказом Міністерства фінансів від 14.07.2014 р. N 754)

3. Особенности налогообложения операций по импорту и экспорту

3.1. Изменения и особенности обложения внешнеэкономических операций налогом на прибыль

С 01.01.2015 года вступил в действие Закон Украины «Про внесення змін до Податкового кодексу України та деяких законодавчих актів України щодо податкової реформи» від 28.12.2014 р. № 71-VIII. Прежде всего, сделаем краткий анализ изменений в методике начисления и порядке подачи налоговой декларации по налогу на прибыль предприятий в 2015 году.

В связи с последними изменениями из НКУ изъят п.153.1, который ранее регулировал порядок налогообложения операций с иностранной валютой. Соответственно, исходя их нового формулирования объекта обложения налогом на прибыль, порядок налогообложения валютных операций ныне определяется П(С)БУ 21 или МСФЗ 12, если предприятие ведет учет с использованием Международных стандартов финансовой отчетности.

С 2015 кардинально меняется поределение **объекта обложения** налогом на прибыль:

ПКУ (витяг):

Об'єктом оподаткування податком на прибуток підприємств є прибуток із джерелом походження з України та за її межами, який визначається шляхом коригування (збільшення або зменшення) фінансового результату до оподаткування (прибутку або збитку), визначеного у фінансовій звітності підприємства відповідно до національних положень (стандартів) бухгалтерського обліку або міжнародних стандартів фінансової звітності, на різниці, які виникають відповідно до

положень цього розділу (ст. 134.1 ПКУ). [Базовым значением для этого является финансовый результат до налогообложения, отображаемый в строке 2290 (прибыль) или строке 2295 (убыток) Отчета о финансовых результатах (отчета о совокупном доходе).]

Податкові коригування

Якщо відповідно до цього розділу передбачено здійснення коригування шляхом збільшення фінансового результату до оподаткування, то в цьому разі відбувається:

- зменшення від'ємного значення фінансового результату до оподаткування (збитку);
- збільшення позитивного значення фінансового результату до оподаткування (прибутку).

Якщо відповідно до цього розділу передбачено здійснення коригування шляхом зменшення фінансового результату до оподаткування, то в цьому разі відбувається:

- збільшення від'ємного значення фінансового результату до оподаткування (збитку);
- зменшення позитивного значення фінансового результату до оподаткування (прибутку).

Виды корректировок

По амортизации (ст.138)

Корректировки, увеличивающие финрезультат (+)	Корректировки, уменьшающие финрезультат (-)
Сумма бухгалтерской амортизации ОС, НМА, включенная в бух. расходы (дт23, 90-94)	Сумма амортизации по налоговому учету ОС и НМА
Суммы уценки, убытков от обесценения ОС и НМА, включенная в бух. расходы (дт974)	Суммы дооценки и выгод от восстановления полезности (в пределах сумм, ранее отнесенных на уценку или уменьшение полезности) по ОС и НМА
Сумма остаточной стоимости объекта ОС, НМА по бухучету при ликвидации или продаже, включенная в бух. расходы (дт972)	Сумма остаточной стоимости объекта ОС, НМА по налоговому учету при его ликвидации или продаже

По резервам сомнительных долгов и обеспечениям (ст.139)

Корректировки, увеличивающие финрезультат (+)	Корректировки, уменьшающие финрезультат (-)
Начисленные обеспечения, включенные в бух. расходы, кроме обеспечений на отпуска (дт23, 90-94)	Выплаченные суммы за счет начисленных обеспечений, кроме обеспечений на отпуска (дт47)
	Сумма корректировки (уменьшения) обеспечений (кроме обеспечений на отпуска), выполненной в соответствии с правилами бухучета (дт47 кт719)
Начисление резерва сомнительных долгов, отраженного в расходах (дт944)	Сумма корректировки (уменьшения) резерва сомнительных долгов, выполненной в соответствии с правилами бухучета (дт38 кт719)
Суммы списанной безнадежной задолженности, сверх суммы резерва, которая не соответствует налоговому определению безнадежной задолженности п.14.1.11 НКУ (дт944)	

По финансовым операциям (ст.140)

Корректировки, увеличивающие финрезультат (+)	Корректировки, уменьшающие финрезультат (-)
Сумма процентов по кредиту (по формуле), полученному от связанного нерезидента, если сумма кредита превышает в 3,5 раза собственный капитал налогоплательщика. Сумма процентов = расходы на бух. проценты – 50% (Финрезультат (стр. 2290 или 2295 формы 2) + Финрасходы + Амортизация)	Сумма процентов связанному нерезиденту, которая попала под ограничение по формуле, относится на уменьшение финрезультата в будущих годах в сумме уменьшенной на 5% (с учетом ограничения по формуле)
Сумма убытков от инвестиций в ассоциированные, дочерние предприятия, рассчитанных по методу участия в капитале	Сумма начисленных доходов от участия в капитале других плательщиков и в виде дивидендов, подлежащих к получению от других плательщиков (не уменьшает финрезультат, если эти доходы получены не от плательщиков налога на прибыль)
	Убыток за предыдущие годы, в том числе в 2015 году

	включается 25% суммы убытков, сформированных на 01.01.2012 и суммы не компенсированных 75% этих убытков в 2012-2014 годах)
Сумма процентов и дооценки на инструменты собственного капитала, переклассифицированные в финансовые обязательства (акции конвертированные в облигации)	Сумма уценки инструментов собственного капитала, переклассифицированных в финансовые обязательства (акции конвертированные в облигации)
Случаи превышения обычной цены над договорной ценой при реализации (или наоборот при приобретении) по контролируемым операциям	
*Сумма 30% стоимости товаров, необоротных активов, работ, услуг , полученных у: - неприбыльных организаций (кроме бюджетников). - нерезидентов (в том числе связанных), зарегистрированных в странах, в которых налог на прибыль на 5 пунктов ниже, чем в Украине.	
*Сумма расходов на уплату роялти нерезидентам, превышающая (сумма доходов от роялти + 4% от чистого дохода от реализации (стр. 2000 формы 2) за предыдущий год).	
*Полная сумма расходов на уплату роялти : -нерезидентам, зарегистрированным в странах, в которых налог на прибыль на 5 пунктов ниже, чем в Украине, - нерезидентам небенефициарным получателям, если бенефициар не предоставил им права на получение, - нерезидентам по объектам, на которые права интеллектуальной собственности впервые возникли у резидента Украины, -нерезидентам, которые не подлежат налогообложению в отношении роялти в государстве, резидентом которого он является, - лицам, уплачивающим налог в составе других налогов (касается единого налога), кроме физических лиц, облагаемых по правилам раздела IV НКУ - юридическим лицам, освобожденным от налога или уплачивающим его по другой ставке.	
Сумма средств или товаров (работ, услуг) перечисленных (предоставленных) неприбыльным организациям, превышающая 4% налогооблагаемой прибыли предыдущего года (бюджетникам, общественным организациям, благотворительным фондам и т.п.)	
Сумма уценки ЦБ, инвестнедвижимости, биологических активов, определенная по бухучету, в сумме, которая превышает ранее проведенную дооценку	
Отрицательный результат от продажи ЦБ, определенный по данным бухучета	Положительный результат продажи ЦБ, определенный по данным бухучета
Положительный результат продажи ЦБ, определенный по данным отдельного налогового учета	Отрицательный результат продажи ЦБ, определенный по данным отдельного налогового учета

**Данные ограничения не применяются если:*

1) операция является контролируемой и доказана обычность цены;

2) операция не является контролируемой, но обычность цены доказывается по процедурам предусмотренным ст. 39 НКУ.

Хто має право не застосовувати коригування

Для платників податку, у яких річний дохід від будь-якої діяльності (за вирахуванням непрямих

податків), визначений за правилами бухгалтерського обліку за останній річний звітний (податковий) період не перевищує двадцяти мільйонів гривень, об'єкт оподаткування може визначатися без коригування фінансового результату до оподаткування на усі різниці (крім від'ємного значення об'єкта оподаткування минулих податкових (звітних) років), визначені відповідно до положень цього розділу. **Платник податку, у якого річний дохід (за вирахуванням непрямих податків), визначений за правилами бухгалтерського обліку за останній річний звітний (податковий) період не перевищує 20 млн.грн, має право прийняти рішення про незастосування коригувань фінансового результату до оподаткування на усі різниці** (крім від'ємного значення об'єкта оподаткування минулих податкових (звітних) років), визначені відповідно до положень цього розділу, не більше одного разу протягом безперервної сукупності років в кожному з яких виконується цей критерій щодо розміру доходу. Про прийняте рішення платник податку зазначає у податковій звітності з цього податку, що подається за перший рік в такій безперервній сукупності років. В подальші роки такої сукупності коригування фінансового результату також не застосовуються (крім від'ємного значення об'єкта оподаткування минулих податкових (звітних) років).

Податковим (звітним) періодом є календарний рік з урахуванням положень, визначених п. 57.1 ПКУ. Податковий (звітний) рік для платників податків починається з першого календарного дня податкового (звітного) року і закінчується останнім календарним днем податкового (звітного) року, крім:

Податок, що підлягає сплаті до бюджету платниками податку, зменшується на суму нарахованого та сплаченого податку на майно (в частині податку на нерухоме майно, відмінне від земельної ділянки) відповідно до розділу XII цього Кодексу щодо об'єктів нежитлової нерухомості.»

3.2. Особенности налогообложения НДС внешнеэкономических операций и анализ последних изменений

ПКУ (витяг): «185.1. **Об'єктом оподаткування** є операції платників податку з:

- а) постачання товарів, місце постачання яких розташоване на митній території України, відповідно до статті 186 цього Кодексу, у тому числі операції з передачі права власності на об'єкти застави позичальнику (кредитору), на товари, що передаються на умовах товарного кредиту, а також з передачі об'єкта фінансового лізингу в користування лізингоотримувачу/орендарю;
- б) постачання послуг, місце постачання яких розташоване на митній території України, відповідно до статті 186 цього Кодексу;
- в) ввезення товарів на митну територію України;
- г) вивезення товарів за межі митної території України;
- е) постачання послуг з міжнародних перевезень пасажирів і багажу та вантажів залізничним, автомобільним, морським і річковим та авіаційним транспортом.

З метою оподаткування цим податком до операцій з ввезення товарів на митну територію України та вивезення товарів за межі митної території України прирівнюється поміщення товарів у будь-який митний режим, визначений Митним кодексом України.

Стаття 186. Місце постачання товарів та послуг

186.1. Місцем постачання товарів є:

- а) фактичне місцезнаходження товарів на момент їх постачання (крім випадків, передбачених у підпунктах "б" і "в" цього пункту);
- б) місце, де товари перебувають на час початку їх перевезення або пересилання, у разі якщо товари перевозяться або пересилаються продавцем, покупцем чи третьою особою;
- в) місце, де провадиться складання, монтаж чи встановлення, у разі якщо товари складаються, монтуються або встановлюються (з випробуванням чи без нього) продавцем або від його імені.

186.1.1. Якщо постачання товарів здійснюється для споживання на борту морських та повітряних суден або у поїздах на ділянці пасажирського перевезення, що здійснюється в межах митної території України, місцем постачання вважається пункт відправлення пасажирського транспортного засобу.

Ділянкою пасажирського перевезення, що здійснюється в межах митної території України, вважається ділянка, на якій відбувається таке перевезення без зупинок за межами митної території України між пунктом відправлення та пунктом прибуття пасажирського транспортного засобу.

Пункт відправлення пасажирського транспортного засобу - перший пункт посадки пасажирів у межах митної території України, у разі потреби - після зупинки за межами митної території України.

Пункт прибуття транспортного засобу на митній території України - останній пункт на митній території

України для посадки/висадки пасажирів на митній території України.

186.2. Місцем постачання послуг є:

186.2.1. місце фактичного постачання послуг, пов'язаних з рухомим майном, а саме:

- а) послуг, що є допоміжними у транспортній діяльності: навантаження, розвантаження, перевантаження, складська обробка товарів та інші аналогічні види послуг;
- б) послуг із проведення експертизи та оцінки рухомого майна;
- в) послуг, пов'язаних із перевезенням пасажирів та вантажів, у тому числі з постачанням продовольчих продуктів і напоїв, призначених для споживання;
- г) послуг із виконання ремонтних робіт і послуг із переробки сировини, а також інших робіт і послуг, що пов'язані з рухомим майном;

186.2.2. фактичне місцезнаходження нерухомого майна, у тому числі що будується, для тих послуг, які пов'язані з нерухомим майном:

- а) послуг агентств нерухомоті;
- б) послуг з підготовки та проведення будівельних робіт;
- в) інших послуг за місцезнаходженням нерухомого майна, у тому числі що будується;

186.2.3. місце фактичного надання послуг у сфері культури, мистецтва, освіти, науки, спорту, розваг або інших подібних послуг, включаючи послуги організаторів діяльності в зазначених сферах та послуги, що надаються для влаштування платних виставок, конференцій, навчальних семінарів та інших подібних заходів.

186.3. Місцем постачання зазначених у цьому пункті послуг вважається місце, в якому отримувач послуг зареєстрований як суб'єкт господарювання або - у разі відсутності такого місця - місце постійного чи переважного його проживання. До таких послуг належать:

- а) надання майнових прав інтелектуальної власності, створення за замовленням та використання об'єктів права інтелектуальної власності, у тому числі за ліцензійними договорами, а також надання (передача) права на скорочення викидів парникових газів (вуглецевих одиниць);
- б) рекламні послуги;
- в) консультаційні, інжинірингові, інженерні, юридичні (у тому числі адвокатські), бухгалтерські, аудиторські, актуарні, а також послуги з розроблення, постачання та тестування програмного забезпечення, з оброблення даних та надання консультацій з питань інформатизації, надання інформації та інших послуг у сфері інформатизації, у тому числі з використанням комп'ютерних систем;
- г) надання персоналу, у тому числі якщо персонал працює за місцем здійснення діяльності покупця;
- г) надання в оренду (лізинг) рухомого майна, крім транспортних засобів та банківських сейфів;
- д) телекомунікаційні послуги, а саме: послуги, пов'язані з передаванням, поширенням або прийманням сигналів, слів, зображень та звуків або інформації будь-якого характеру за допомогою дротових, супутникових, стільникових, радіотехнічних, оптичних або інших електромагнітних систем зв'язку, включаючи відповідне надання або передання права на використання можливостей такого передавання, поширення або приймання, у тому числі надання доступу до глобальних інформаційних мереж;
- е) послуги радіомовлення та телевізійного мовлення;
- є) надання посередницьких послуг від імені та за рахунок іншої особи або від свого імені, але за рахунок іншої особи, якщо забезпечується надання покупцю послуг, перерахованих у цьому підпункті;
- ж) надання транспортно-експедиторських послуг.

186.4. Місцем постачання послуг є місце реєстрації постачальника, крім операцій, зазначених у пунктах 186.2 і 186.3 цієї статті»

Дата виникнення податкових зобов'язань. Определение даты возникновения налоговых обязательств отличается при импорте товаров и импорте услуг от нерезидента.

ПКУ (витяг): «187.8. *Датою виникнення податкових зобов'язань у разі ввезення товарів на митну територію України є дата подання митної декларації для митного оформлення.*

Датою виникнення податкових зобов'язань за операціями з постачання послуг нерезидентами, місцем надання яких є митна територія України, є дата списання коштів з банківського рахунка платника податку в оплату послуг або дата оформлення документа, що засвідчує факт постачання послуг нерезидентом, залежно від того, яка з подій відбулася раніше».

База налогообложения НДС. Обращаем внимание на то, что с 2015 года изменился порядок определения базы налогообложения НДС – она теперь не может быть ниже себестоимости товаров (услуг)

ПКУ (витяг): «Стаття 188. **Порядок визначення бази оподаткування в разі постачання товарів/послуг**

188.1. База оподаткування операцій з постачання товарів/послуг визначається виходячи з їх договірної вартості (у разі здійснення контрольованих операцій - не нижче звичайних цін, визначених відповідно до статті 39 цього Кодексу) [.....]

При цьому:

- база оподаткування операцій з постачання товарів/послуг не може бути нижче ціни придбання таких товарів/послуг,
- база оподаткування операцій з постачання самостійно виготовлених товарів/послуг не може бути нижче їх собівартості,
- база оподаткування операцій з постачання необоротних активів не може бути нижче балансової (залишкової) вартості за даними бухгалтерського обліку, що склалася станом на початок звітнього (податкового) періоду, протягом якого здійснюються такі операції (у разі відсутності обліку необоротних активів - виходячи із звичайної ціни), за винятком:
 - товарів (послуг), ціни на які підлягають державному регулюванню;
 - газу, який постачається для потреб населення».

В то же время остались специфические требования при определении базы налогообложения НДС импортных товаров:

ПКУ (витяг): Стаття 190. Порядок визначення бази оподаткування для товарів, які ввозяться на митну територію України, послуг, які поставляються нерезидентами на митній території України

190.1. *Базою оподаткування для товарів, що ввозяться на митну територію України, є договірна (контрактна) вартість, але не нижче митної вартості цих товарів, визначеної відповідно до розділу III Митного кодексу України, з урахуванням мита та акцизного податку, що підлягають сплаті і включаються до ціни товарів.*

При визначенні бази оподаткування для товарів, що ввозяться на митну територію України, перерахунок іноземної валюти у валюту України здійснюється за курсом валюти, визначеним відповідно до статті 391 цього Кодексу.

190.2. *Для послуг, які постачаються нерезидентами на митній території України, базою оподаткування є договірна (контрактна) вартість таких послуг з урахуванням податків та зборів, за винятком податку на додану вартість, що включаються до ціни постачання відповідно до законодавства. Визначена вартість перераховується в національну валюту за валютним (обмінним) курсом Національного банку України на дату виникнення податкових зобов'язань. У разі отримання послуг від нерезидентів без їх оплати база оподаткування визначається, виходячи із звичайних цін на такі послуги без урахування податку.*

Стаття 191. Особливості визначення бази оподаткування для товарів, що ввозяться на митну територію України у міжнародних поштових та експрес-відправленнях, у несупроводжуваному багажі, та для товарів, що ввозяться на митну територію України фізичними особами у ручній поклажі та/або у супроводжуваному багажі

191.1. Особливості визначення бази оподаткування для товарів, що ввозяться на митну територію України у міжнародних поштових та експрес-відправленнях, у несупроводжуваному багажі.

191.1.1. У разі ввезення на митну територію України у міжнародних поштових та експрес-відправленнях, у несупроводжуваному багажі товарів базою оподаткування є їх фактурна вартість, визначена відповідно до статей 234 та 374 Митного кодексу України, з урахуванням мита та акцизного податку, що підлягають сплаті.

191.1.2. Датою виникнення податкових зобов'язань у разі ввезення товарів на митну територію України у міжнародних поштових та експрес-відправленнях, у несупроводжуваному багажі є дата подання контролюючому органу документа, який використовується замість митної декларації.

191.1.3. При визначенні бази оподаткування для товарів, що ввозяться на митну територію України у міжнародних поштових та експрес-відправленнях, у несупроводжуваному багажі, перерахунок іноземної валюти у валюту України здійснюється за курсом валюти, визначеним відповідно до статті 39 1 цього Кодексу».

Консультація ДФСУ

Заповнення податкової накладної на послуги від нерезидента

Відповідно до вимог п. 208.2 Податкового кодексу України (далі — ПКУ) отримувач послуг, що постачаються нерезидентами, місце постачання яких розташоване на митній території України, нараховує ПДВ за основною ставкою податку на базу оподаткування, визначену згідно з п. 190.2 ПКУ.

При цьому отримувач послуг — платник податку складає податкову накладну із зазначенням суми нарахованого ним ПДВ, яка є підставою для віднесення сум податку до податкового кредиту в установленому порядку. Така податкова накладна підлягає обов'язковій реєстрації в Єдиному реєстрі податкових накладних. Форму податкової накладної та порядок її заповнення затверджено наказом Міністерства фінансів від 22.09.2014 р. № 957 (далі — Порядок № 957).

Згідно з вимогами п. 12 Порядку № 957 у разі складання податкової накладної отримувачем (покупцем) послуг від нерезидента, місце постачання яких розташоване на митній території України:

— у рядку «Індивідуальний податковий номер продавця» відображається умовний ПІН «500000000000», а якщо такі послуги не призначаються для використання у господарській діяльності або придбані з метою їх використання для постачання послуг за межами митної території України, — умовний ПІН «200000000000»;

— у рядку «Особа (платник податку) — продавець» зазначається найменування (П. І. Б.) нерезидента;

— у рядку «Місцезнаходження (податкова адреса) продавця» зазначається країна, в якій зареєстрований продавець (нерезидент);

— у рядках, введених для заповнення даних покупця, отримувач (покупець) зазначає власні дані.

У верхній лівій частині такої податкової накладної робиться відповідна позначка «X» і зазначається тип причини 14 — «Складена отримувачем (покупцем) послуг від нерезидента».

Решта реквізитів заповнюються відповідно до норм Порядку № 957. Категорія 101.19 інформаційно-довідкового ресурсу «ЗІР»

Імпортний збір

26 лютого 2015 року набрали чинності Закони України від 28 грудня 2014 року № 73 «Про заходи щодо стабілізації платіжного балансу України відповідно до статті XII Генеральної угоди з тарифів і торгівлі 1994 року» (далі – Закон № 73) та № 74 «Про внесення змін до Митного кодексу України щодо стабілізації платіжного балансу» (далі – Закон № 74).

Законами № 73 та № 74 запроваджено стягнення додаткового імпортного збору з моменту опублікування рішення Кабінету Міністрів України щодо завершення консультацій з міжнародними фінансовими організаціями.

25 лютого 2015 року опубліковано розпорядження Кабінету Міністрів України від 16.02.2015 № 119-р «Про завершення консультацій з міжнародними фінансовими організаціями стосовно запровадження тимчасових заходів щодо стабілізації платіжного балансу України» та постанову Кабінету Міністрів України від 16 лютого 2015 року № 63 «Про затвердження переліку медичних виробів для проведення гемодіалізу та лікування онкологічних хворих, які не є об'єктами оподаткування додатковим імпортним збором» (далі – Постанова КМУ № 63).

Додатковий імпортний збір справляється за такими ставками:

10 % - для товарів, що класифікуються у товарних групах 1 - 24 згідно з УКТЗЕД;

5 % - для товарів, що класифікуються у товарних групах 25 - 97 згідно з УКТЗЕД;

10 % - для товарів, що підлягають оподаткуванню ввізним митом відповідно до статті 374 Митного кодексу України.

Не є об'єктами оподаткування товари, зазначені у ч.1 ст. 5. Закону № 73, які визначено життєво необхідними товарами. Серед них, Перелік медичних виробів для проведення гемодіалізу та лікування онкологічних хворих, які не є об'єктами оподаткування додатковим імпортним збором затверджений Постановою КМУ № 63.

Особенности применения нулевой ставки НДС при экспорте товаров и при осуществлении некоторых видов услуг

Статья 195. Операции, подлежащие налогообложению по нулевой ставке

195.1. По нулевой ставке облагаются операции по:

195.1.1. экспорту товаров (сопутствующих услуг), если их экспорт подтвержден таможенной декларацией, оформленной в соответствии с требованиями таможенного законодательства;

195.1.3. поставке таких услуг:

а) международные перевозки пассажиров и багажа и грузов железнодорожным, автомобильным, морским и речным и авиационным транспортом.

Для целей настоящего подпункта перевозка считается международной, если такая перевозка осуществляется по единым международным перевозочным документам.

К таким документам относятся:

- авиационная накладная (Air Waybill);

- міжнародна автомобільна накладна (CMR);
- накладна СМГС (накладна УМВС);
- коносамент (Bill of Lading);
- накладна ЦИМ (СІМ);
- грузовая ведомость (Cargo Manifest)
- інші документи, określени закони України.

б) услуги, передбачаючі роботи з рухомим майном, попередньо ввезеним на митну територію України для виконання таких робіт і вивезеним за межі митної території України плательщиком, виконавцем таких робіт, або одержувачем-нерезидентом.

К роботам з рухомим майном належать роботи по переробці товарів, які можуть включати власне переробку (обробку) товарів - монтаж, збирання, монтаж і налаштування, в результаті чого створюються інші товари, в тому числі надання послуг по переробці давальницького сировини, а також модернізацію і ремонт товарів, які передбачають проведення комплексу операцій з частковим або повним відновленням виробничого ресурсу об'єкта (або його складових частин), визначеної нормативно-технічною документацією, в результаті виконання якої передбачається покращення стану такого об'єкта;

ПКУ (витяг): «Стаття 198. Податковий кредит

198.2. [.....]. *Для операцій із ввезення на митну територію України товарів датою виникнення права на віднесення сум податку до податкового кредиту є дата сплати податку за податковими зобов'язаннями згідно з пунктом 187.8 статті 187 цього Кодексу, а для операцій з постачання послуг нерезидентом на митній території України - дата складення платником податкової накладної за такими операціями, за умови реєстрації такої податкової накладної в Єдиному реєстрі податкових накладних.*

Консультації ДФСУ

Оподаткування виплати нерезиденту доходів з джерелом походження на території України резидентом – платником єдиного податку

У фахівців Міндоходів запитали: чи відображаються у податковій декларації платника єдиного податку (далі — ЄП) — юридичної особи суми податків, які утримуються при виплаті доходів нерезидентам?

У відповіді податківці зауважили, що резидент — юридична особа. Незалежно від системи оподаткування, на якій перебуває така особа, вона повинна утримувати та перераховувати до відповідного бюджету податок із доходів нерезидента у разі здійснення ним на користь нерезидента або уповноваженої особи будь-якої виплати з доходів із джерелом його походження з України.

При цьому окрема форма податкової звітності про суми податків, які утримуються при виплаті доходів (прибутків) нерезидентам, відсутня.

У Податковій декларації платника єдиного податку — юридичної особи, затвердженій наказом Мінфіну від 21.12.2011 р. № 1688 (у редакції наказу Мінфіну від 07.11.2012 р. № 1159), також не передбачене відображення сум податків, які утримуються при виплаті доходів нерезидентам.

Водночас відповідно до форми Податкової декларації з податку на прибуток підприємства, затвердженої наказом Міндоходів від 30.12.2013 р. № 872 (далі — прибуткова декларація), у рядках 17–19 декларації зазначається сума податків, які утримуються при виплаті доходів (прибутків) нерезидентам за звітний (податковий) період. Розрахунок такої суми податків здійснюється у додатку ПН до декларації.

Отже, юридичні особи — платники єдиного податку не відображають у податковій декларації платника єдиного податку — юридичної особи суми податків, які утримують при виплаті доходів нерезидентам.

Такі особи подають до органів доходів і зборів за своїм місцезнаходженням прибуткову декларацію із заповненими рядками 17–19 та додатком ПН до неї. Інші додатки до декларації не подаються, а незаповнені рядки у ній прокреслюються.

Консультації ДФСУ

Як оформити акт виконаних робіт при зовнішньоекономічній діяльності

У фахівців головного фіскального відомства запитали: які вимоги до оформлення акта виконаних робіт (наданих послуг) при зовнішньоекономічній діяльності (якою мовою укладається, в якій валюті тощо)?

У відповіді контролери нагадали, що в разі експорту робіт (послуг) зовнішньоекономічний договір (контракт) передбачає обов'язковий пункт щодо виду документа, який оформляється

безпосередньо після виконання (надання) конкретних робіт (послуг). У більшості випадків таким документом є акт виконаних робіт (наданих послуг).

Акт виконаних робіт (наданих послуг) належить до первинних документів та фіксує факт здійснення господарської операції. Форма акта виконаних робіт (наданих послуг) є стандартною. Також суб'єкт господарювання може розробити особисто зручний для застосування бланк акта, який повинен відповідати вимогам Закону про бухгалтерський облік №996. Зокрема, первинні документи можуть бути складені на паперових або машинних носіях і повинні мати такі обов'язкові реквізити:

- назву документа (форми);
- дату і місце складання;
- назву підприємства, від імені якого складено документ;
- зміст та обсяг господарської операції, одиницю виміру господарської операції;
- посади осіб, відповідальних за здійснення господарської операції і правильність її оформлення;
- особистий підпис або інші дані, що дають змогу ідентифікувати особу, яка брала участь у здійсненні господарської операції (п. 2 ст. 9 Закону № 996).

Як і договір (контракт) зовнішньоекономічної діяльності, акт виконаних робіт (наданих послуг) складається у простій письмовій формі, якщо інше не передбачено міжнародним договором України чи законом.

Акти виконаних робіт (наданих послуг), які складені іноземною мовою, мають бути перекладені на українську мову. Переклад засвідчується підписом особи, яка його здійснила, справжність підпису перекладача засвідчується нотаріально. Не перекладаються на українську мову документи, складені російською мовою, а також ті, текст яких викладено іноземною мовою з одночасним його викладенням українською (російською) мовою.

Акт виконаних робіт (наданих послуг) складається у валюті, в якій мають здійснюватися розрахунки відповідно до контракту, та одночасно в національній валюті.

Категорія 114.09 Інформаційно-довідкового ресурсу «ЗІР»

Консультації ДФСУ

Яка дата вважається датою надходження валютної виручки?

У податківців запитали, яка дата вважається датою надходження валютної виручки: дата надходження коштів на розподільчий рахунок чи дата надходження коштів на поточний валютний рахунок суб'єкта господарювання після здійснення обов'язкового продажу надходжень в іноземній валюті?

Контролери відповіли, що датою надходження валютної виручки є дата надходження коштів на поточний рахунок резидента, який здійснив експортну операцію. До цього висновку податківці дійшли таким чином.

Так, вони нагадали, що банк зобов'язаний попередньо зараховувати надходження в іноземній валюті на окремий аналітичний рахунок балансового рахунка 2603 «Розподільчі рахунки суб'єктів господарювання» (далі — розподільчий рахунок). Виключно на наступний робочий день після дня зарахування таких надходжень на розподільчий рахунок уповноважений банк зобов'язаний без доручення клієнта здійснити обов'язковий продаж надходжень в іноземній валюті в розмірі 100%.

Нагадаємо, що поточний рахунок в іноземній валюті відкривається суб'єкту господарювання, зокрема, для зберігання грошей і проведення розрахунків у межах законодавства України в безготівковій та готівковій іноземній валюті, для здійснення поточних операцій, визначених законодавством України. Це визначено п. 5.2 Інструкції про порядок відкриття, використання і закриття рахунків у національній та іноземній валюті, затвердженої постановою Правління НБУ від 12.11.2003 р. № 492 (далі — Інструкція).

Кошти в іноземній валюті, перераховані з-за кордону нерезидентом, зараховуються на поточні рахунки резидентів — юридичних осіб через розподільчі рахунки (п. 5.3 Інструкції). При цьому ст. 1 Закону України «Про порядок здійснення розрахунків в іноземній валюті» від 23.09.94 р. № 185/94-ВР передбачено, що виручка резидентів в іноземній валюті підлягає зарахуванню на їх валютні рахунки в уповноважених банках.

Крім того, відповідно до п. 2.3 розділу II Інструкції про порядок здійснення контролю за експортними, імпортними операціями, затвердженої постановою Правління НБУ від 24.03.99 р. № 136, банк знімає експортну операцію резидента з контролю після зарахування виручки за цією операцією на поточний рахунок останнього.

Таким чином, датою надходження виручки в іноземній валюті є дата надходження коштів на поточний рахунок резидента, який здійснив експортну операцію.

Пояснення до УКТ ЗЕД від ДФСУ

ДФСУ наказом від 09.06.2015 р. № 401 затвердила Пояснення до Української класифікації товарів зовнішньоекономічної діяльності (далі — УКТ ЗЕД).

Документ розроблено на виконання постанови КМУ «Про затвердження Порядку ведення Української класифікації товарів зовнішньоекономічної діяльності та визнання такими, що втратили чинність, деяких постанов Кабінету Міністрів України» від 21.05.2012 р. № 428 з метою забезпечення єдиного тлумачення і застосування УКТ ЗЕД.

Пояснення до УКТ ЗЕД запроваджуються в Україні як допоміжний робочий матеріал при класифікації товарів за УКТ ЗЕД. Повний текст цього документа викладено на офіційному сайті ДФСУ за гіперпосиланням: <http://sfs.gov.ua/zakonodavstvo/mitne-zakonodavstvo/nakazi/63754.html>.

Консультації ДФСУ

Коли потрібна індивідуальна ліцензія Нацбанку?

ДФСУ на своєму сайті нагадала про необхідність придбання індивідуальної ліцензії НБУ на здійснення разової валютної операції.

Так, індивідуальної ліцензії Національного банку України потребують такі операції:

- вивезення, переказування і пересилання за межі України валютних цінностей;
- ввезення, переказування та пересилання в Україну валюти України;
- надання й одержання резидентами кредитів в іноземній валюті, якщо строки і суми таких кредитів перевищують установлені законодавством межі;
- використання іноземної валюти на території України як засобу платежу або як застави;
- розміщення валютних цінностей на рахунках і у вкладах за межами України;
- здійснення інвестицій за кордон, у тому числі шляхом придбання цінних паперів.

Індивідуальні ліцензії видаються резидентам і нерезидентам на здійснення разової валютної операції на період, необхідний для здійснення такої операції.

Зазначена норма передбачена **Декретом Кабміну «Про систему валютного регулювання та валютного контролю» від 19.02.93 р. № 15-93.**

Консультації ДФСУ

Як правильно оформити довідку про проведення декларування валютних цінностей?

ДФСУ на своєму сайті оприлюднила листівку «Порядок подання до контролюючих органів довідки про проведення декларування валютних цінностей, доходів та майна, що належать резиденту України і знаходяться за її межами» від 12.08.2014 р. № б/н.

У цьому документі фіскали нагадали, що порядок подання Декларації про валютні цінності, доходи та майно, що належать резиденту України і знаходяться за її межами (далі — Декларація), та отримання ними довідки про проведення декларування за встановленою формою передбачений спільним листом НБУ та ДПАУ від 17.04.2003 р. № 28-311/1929-2823, № 3368/5/23-5316.

Так, Декларація подається до контролюючого органу за місцезнаходженням суб'єкта підприємницької діяльності у двох примірниках. Один примірник залишається в контролюючому органі для обліку та контролю, а на другому ставиться штамп контролюючого органу, до якого подано Декларацію, і підпис відповідальної особи.

Суб'єкт підприємницької діяльності подає Декларацію з цими штампом та підписом до територіального управління Нацбанку за своїм місцезнаходженням. Після отримання Декларації територіальне управління Нацбанку видає довідку про проведення декларування, яка засвідчується підписом начальника (заступника начальника) територіального управління Нацбанку та відбитком печатки відповідного територіального управління.

Зазначену довідку суб'єкт підприємницької діяльності подає до контролюючого органу, до якого попередньо була подана Декларація, для засвідчення підписом начальника відповідного контролюючого органу або його заступника та відбитком печатки. Засвідчена та скріплена печатками довідка є підставою для прийняття до митного оформлення експортно-імпортних вантажів, проведення суб'єктами підприємницької діяльності розрахунків за зовнішньоекономічними договорами, а також здійснення інших видів зовнішньоекономічної діяльності.

Про особливості роботи з АР Крим

Інформаційно-довідковий департамент повідомляє про зміни в податковому та митному кодексі:

27.09.2014 набрав чинності Закон України від 12 серпня 2014 року № 1636-VII «Про створення вільної економічної зони «Крим» та про особливості здійснення економічної діяльності на тимчасово окупованій території України» (далі – Закон № 1636-VII).

Вільна економічна зона «Крим» (далі - ВЕЗ «Крим») запроваджується на 10 повних календарних років, починаючи з дати набрання чинності Закону № 1636-VII у межах двох адміністративно-територіальних одиниць України: Автономної Республіки Крим та міста Севастополя (за виключенням морської економічної зони України).

На території ВЕЗ «Крим» діє особливий правовий режим економічної діяльності фізичних та юридичних осіб, у тому числі особливий порядок застосування норм регуляторного, податкового та митного законодавства України, а також особливий режим внутрішньої та зовнішньої міграції фізичних осіб, не справляються загальнодержавні податки та збори, визначені статтею 9 Податкового кодексу України, та збір на обов'язкове державне пенсійне страхування, передбачений Законом України «Про збір на обов'язкове державне пенсійне страхування».

Фізична особа, яка має податкову адресу (місце проживання), юридична особа (відокремлений підрозділ), яка має податкову адресу (місцезнаходження) на території ВЕЗ «Крим», прирівнюються з метою оподаткування до нерезидента.

В рамках ВЕЗ «Крим», створюється вільна митна зона, яка за своїм функціональним типом є одночасно вільною митною зоною комерційного, сервісного та промислового типу у розумінні статті 430 Митного кодексу України.

Митні формальності, пов'язані з переміщенням товарів, транспортних засобів комерційного призначення та громадян через адміністративний кордон ВЕЗ «Крим», здійснюються у зонах митного контролю, розташованих у місцях, визначених у статті 329 Митного кодексу України.

За умови подання сертифіката походження товару з України на товари, що повністю вироблені чи достатньо перероблені на тимчасово окупованій території України, вважаються товарами походженням з України та вільно переміщуються на іншу територію України без стягнення спеціального, антидемпінгового, компенсаційного мита, передбаченого статтею 271 Митного кодексу України.

На території ВЕЗ «Крим» може застосуватися мультивалютний режим, за яким в оплату вартості товару (послуги, роботи), що продаються (надаються) у межах ВЕЗ «Крим», приймається як гривня так і валюти іноземних країн, включені Національним банком України (далі НБУ) до 1 – 2 груп Класифікатора іноземних валют та банківських металів. Також НБУ було встановлено, що будь-які безготівкові платежі (перекази) з території ВЕЗ «Крим» на іншу територію України чи з іншої території України на територію ВЕЗ «Крим» здійснюються виключно у гривні або у вільноконвертованій валюті.

Справляння податків на території вільної економічної зони «Крим»

Взаємовідносини між особами, які мають податкову адресу на території ВЕЗ «Крим», та особами, які мають податкову адресу на іншій території України, є контрольованими операціями згідно із ст. 39 Податкового кодексу України.

Юридичні особи (відокремлені підрозділи) та фізичні особи, які мають податкову адресу (місцезнаходження / місце проживання) на території ВЕЗ «Крим», **для цілей оподаткування прирівняні до нерезидентів**. Про ці положення Закону України «Про створення вільної економічної зони «Крим» та про особливості здійснення економічної діяльності на тимчасово окупованій території України» від 12.08.2014 р. № 1636-VII нагадала ДФСУ на своєму офіційному сайті (роз'яснення від 13.10.2014 р. № б/н).

Особи, які перебували на обліку в контролюючих органах або мали місцезнаходження (місце проживання) на території АР Крим або м. Севастополя на початок тимчасової окупації, звільняються від виконання вимог Закону про РРО під час здійснення їхньої підприємницької діяльності на тимчасово окупованій території України.